

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Monika Borkowska

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 286 § 1 k.k. i in.

na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonych L. L. i H. S.

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

postanowił :

zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonych L. L. i H. S. z dnia 14 lipca 2016r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.z dnia 20 czerwca 2016r., w sprawie o sygnaturze akt 1 Ds. (...) zatwierdzające postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji w B.z dnia 3 czerwca 2016r., w sprawie o sygn. RSD (...), nie uwzględnić i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D., w sprawie o sygnaturze akt 1 Ds. (...), zatwierdził postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji w B.z dnia 3 czerwca 2016r., w sprawie o sygn. RSD (...), o umorzeniu dochodzenia przeciwko K. W. podejrzanej o to, że w okresie od 3 listopada 2014r. do 16 lutego 2015r., w P., w sklepie H (...) sp. cywilna, jako kierownik placówki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru:

- w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wytworzeniu w komputerowym systemie informatycznym dokumentów: KW(...) na kwotę 1.023,96 zł w dniu 13.02.2015r., KW (...) na kwotę 1.330,14 zł w dniu 16.02.2015r., KW (...) na kwotę 2.756,39 zł w dniu 14.02.2015r., KW(...) na kwotę 3.899,44 zł w dniu 16.02.2015r., KW (...) na kwotę 3.558,34 zł w dniu 10.02.2015r., KW (...) na kwotę 1.230 zł w dniu 3.11.2014r., KW(...) na kwotę 840,11 zł w dniu 13.11.2014r., KW (...) na kwotę 4.617 zł w dniu 8.01.2015r., KW (...) na kwotę 4.044,86 zł w dniu 26.01.2015r., KW (...) na kwotę 5.076,58 zł w dniu 9.02.2015r. zobowiązujących do wypłaty pieniędzy, na ich podstawie z kasy sklepowej wypłaciła pieniądze w łącznej kwocie 28.376,82 zł, wprowadzając w błąd właścicieli sklepu co do faktycznego obrotu finansowego w podmiocie gospodarczym,

- a nadto w okresie od 23 grudnia 2014r. do 12 lutego 2015r. wytworzyła w komputerowym systemie informatycznym faktury: nr (...) z dnia 12.02.2015r. na kwotę 907,45 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 9.02.2015r. na kwotę 562,49 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 9.02.2015r. na kwotę 708,97 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 7.02.2015r. na kwotę 1.837,16 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 6.02.2015r. na kwotę 1.074,15 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 5.02.2015r. na kwotę 1.308,28 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 23.01.2015r. na kwotę 1.008,01 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 8.01.2015r. na kwotę 3.135,54 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 7.01.2015r. na kwotę 1.472,41 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 30.12.2014r. na kwotę 2.386,71 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 29.12.2014r. na kwotę 2.067,51 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 23.12.2014r. na kwotę 2.085,55 zł na kontrahenta (...) sp.

z o.o., nr (...) z dnia 23.12.2014r. na kwotę 1.459,38 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 16.01.2015r. na kwotę 1.938,99 zł na kontrahenta (...) sp. z o.o., nr (...) z dnia 10.02.2015r. na kwotę 1.403,39 zł na kontrahenta (...) R. W., nr (...) z dnia 12.12.2014r. na kwotę 306,76 zł na kontrahenta (...) P.H. (...) sp. j., na łączną kwotę 23.662,75 zł, w celu użycia za autentyczne,

- a nadto w okresie od 3 listopada 2014r. do 16 lutego 2015r. z nadzorowanych przez siebie kas sklepowych dokonała przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 7.193,60 zł,

działając tym samym na szkodę L. L. i H. S., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

Jako podstawę faktyczną umorzenia przyjęto brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego, a jako podstawę prawną – art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.

Powołując się na przepis art. 325e § 1 k.p.k. autor postanowienia umarzającego dochodzenie nie sporządził jego uzasadnienia.

Na postanowienie powyższe zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonych zarzucając decyzji o umorzeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę postanowienia, polegający na uznaniu, że w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, podczas gdy z zeznań przesłuchanych świadków, dołączonych dokumentów księgowych oraz opinii biegłej z zakresy księgowości i finansów wynika, że podejrzana podejmując różne zabiegi przestępne księgowe przywłaszczyła majątek spółki H (...) s.c. w kwocie 131.516,24 zł. Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylene orzeczenia o umorzeniu.

W uzasadnieniu swojego zażalenia pełnomocnik pokrzywdzonych, polemizując z przyjętą podstawą umorzenia i stwierdzając, że podejrzana dopuściła zarzucanego jej czynu, powołał się przede wszystkim na ustalenia poczynione przez biegłą z zakresu księgowości, która „mechanizm tego działania opisała na 23 stronach swojej opinii, a z jej treści wynika, że K. W. przywłaszczyła kwotę 131.516,24 zł”. Zdaniem skarżącego, nie dość, że w niniejszej sprawie istniejące dowody wskazują na sprawstwo zarzucanego podejrzanej czynu, to „dowody te nakazują wręcz poszukiwanie innych” (dowodów), przy czym skarżący nie określił, jakie inne dowody miał na myśli, ani nie wskazał źródeł ich poszukiwania. Ponadto autor zażalenia zarzucił prokuratorowi niczym nieuzasadnioną beczynność i przewlekłość postępowania.

Prokurator przekazując zażalenie wraz z aktami sprawy wniósł o utrzymanie zaskarżonego postanowienia w mocy.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd, rozpoznając zażalenie pokrzywdzonego, podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej w D., że decyzja procesowa o umorzeniu śledztwa podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że ewentualne sporządzenie aktu oskarżenia przeciwko podejrzanej, a tym samym podtrzymanie przedstawionego jej zarzutu możliwe jest tylko w przypadku, kiedy sprawstwo zarzucanego jej czynu nie budzi żadnych wątpliwości, czyli analiza zebranego materiału dowodowego prowadzi do jednego wniosku – czyn, którego zaistnienie stwierdzono popełniony został przez wskazanego postanowieniem o przedstawieniu zarzutów sprawcę. W przeciwnym przypadku, tj. jeśli zebrany materiał dowodowy budzi istotne wątpliwości co do tego sprawstwa, postępowanie przeciwko tej osobie należy umorzyć.

Skarżący w uzasadnieniu swojego zażalenia kategorycznie stwierdza, że z całości materiału dowodowego („z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, dołączonych dokumentów księgowych, jak również z opinii biegłej z zakresu księgowości i finansów...”) wyłania się obraz przestępczej działalności podejrzanej K. W.. Tego stanowiska Sąd nie może podzielić, bowiem istotne dowody zebrane w toku postępowania przygotowawczego, a pominięte przez pełnomocnika w zażaleniu, rodzą uzasadnione wątpliwości, czy K. W. dopuściła się zarzucanego jej czynu. Sąd nie

ma podstaw do kwestionowania ustaleń biegłej z zakresu księgowości, która stwierdziła szereg nieprawidłowości i przypadków wyprowadzania pieniędzy z kasy oraz ich przywłaszczenia w inny sposób, ale jednocześnie uznał, że przypisanie przez biegłą zaboru wyliczonych kwot podejrzanej nie znajduje podstaw.

Wobec braku uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Sąd nie wie, czym kierował się funkcjonariusz umarządzający dochodzenie i Prokurator Prokuratury Rejonowej zatwierdzając orzeczenie o umorzeniu. Jednocześnie Sąd zwrócił uwagę na zeznania świadka L. L., który przyznał, że zarówno on, jak i H. S., mieli zdalny dostęp do programu komputerowego (...) 7, służącego do obsługi gospodarki magazynowo-finansowej sklepu, i że poprzez łącza internetowe łączyli się z komputerem w sklepie, celem podejrzenia danych wprowadzanych do systemu, utargów, wprowadzanych faktur, wypłacanych pieniędzy z kasy. Świadek, na którego zeznania powołuje się skarżący w swoim zażaleniu - podnosząc je jako argument przemawiający za sprawstwem przypisanego K. W. czynu – stwierdził, że on i H. S. mogli wchodzić zdalnie do systemu, podglądać go i też nanosić zmiany. Sąd zwrócił uwagę, że zeznania świadka w tej części spójne są z wyjaśnieniami podejrzanej, która kategorycznie zaprzeczając zarzutom stwierdziła, że: „...to moje szefostwo dopuściło się takiego czynu zwalając winę na mnie”. Tak przyjęta linia obrony K. W. znajduje potwierdzenie w jednym z najistotniejszych dowodów w tej sprawie: w opinii biegłego z zakresu informatyki – W. C., który po zbadaniu twardego dysku komputera zabezpieczonego w biurze podejrzanej, stwierdził, że użytkownik posiadający login (...) (a był nim L. L., co sam przyznał), założył konto w programie (...) i w okresie od 1 sierpnia 2014r. do 17 lutego 2015r. (a więc w okresie objętym zarzutem) generował z oprogramowania: faktury dostawców, faktury własne, dokumenty przyjęcia PZ, wpłaty od kontrahentów KP, płatności dla kontrahentów KW i inne. Podobnie były generowane dokumenty przez inne osoby, które założyły konta w powyższym programie. A jeśli poprzez zdalny dostęp do programu właściciele mogli kontrolować ewentualne nieprawidłowości w postępowaniu swojego pracownika, to dlaczego nie zareagowali niezwłocznie, kiedy takie nieprawidłowości rzekomo wystąpiły, czyli już w pierwsze połowie grudnia 2014r.

Po drugie: budzą uzasadnione wątpliwości Sądu zasady, na jakich zatrudniona została w firmie (...). Mimo braku jakiegokolwiek umowy (potwierdza to informacja ZUS – k. 231), braku zakresu obowiązków i przyjęcia odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie, wykonywała niewątpliwie najbardziej odpowiedzialną funkcję w spółce, tj. miała pieczę nad pieniędzmi stanowiącymi codzienny utarg, nad sejfem i dokumentacją księgową. Jeśli firma przed zatrudnieniem K. W. wygenerowała zadłużenie na poziomie ponad 100.000 zł, konieczność zaostrzenia dyscypliny finansowej wymagała podjęcia szczególnych kroków mających na celu jej wzmożenie, tymczasem właściciele spółki postąpili odwrotnie. Zdziwienie musi być tym większe, że w firmie prowadzona była księgowość w sposób uproszczony, w formie podatkowej książki przychodów i rozchodów, a wypłaty dla kierowniczk K. W. nie były w ogóle księgowane, o czym zeznał prowadzący księgowość spółki świadek P. R. (k. 93, 595).

Budzi również wątpliwość Sądu czyniony wobec podejrzanej zarzut, jakoby przed zatrzymaniem miała ona niszczyć dokumentację pracowniczą. Według L. L. K. W. miała zniszczyć dokumenty szkolenia bhp pracownic, podczas gdy z ich zeznań (M. G., k-130, G. Z., k-133) wynika, że szkoleń bhp nie było. Inna z pracownic zeznała, że „kiedy wpadał sanepid sporządzano umowy o pracę i dopiero wtedy były podpisywane”, k-227.

Jeśli dostęp do kasy firmy, poza K. W., miały również inne osoby (szefowie), to nie da się przypisać wyprowadzania gotówki z kasy wyłącznie jednej osobie. W tym miejscu kolejna wątpliwość budzi fakt braku zapisów monitoringu (mimo sprawnego działania) dokumentowania wyprowadzania pieniędzy z kasy przez K. W.. Jeśli weźmie się pod uwagę możliwość również zdalnego dostępu do monitoringu przez właścicieli spółki, to zdziwienie budzi fakt nieskorzystania z możliwości uzyskania najbardziej miarodajnego i obiektywnego dowodu w sprawie.

Tak powzięte wątpliwości, których zdaniem Sądu nie można usunąć, pozwoliły na stwierdzenie, że brak jest wystarczających dowodów uzasadniających podejrzenie popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu, tym samym w pełni dawały podstawę do umorzenia dochodzenia prowadzonego przeciwko K. W..

W ocenie Sądu, w toku dochodzenia nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją, których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający do sporządzenia w

niniejszej sprawie aktu oskarżenia. Mając na uwadze powyższe ustalenia, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

(...)

(...)